

Сања Којић

Власт аналфабета

У Центру за културу у Брусу 20. маја 2022. године, одржала се премијера представе у изведби ученика Средње школе под називом „Власт аналфабета“. Рађена по делима Бранислава Нушића, а обogaћена талентом младих глумаца аматера, нешто је ново у нашем граду, и свакако слика света и живота из комедија које су ванвременске, али изнете од нама блиских, а пре свега младих људи.

Изузетно је захтевно умети сагледати ситуацију тада, и својим даром провући је кроз садашњост и као млад човек представити је онима који ситуације можда нису ни свесни. Велика је ствар и успети утицати као глумац на свест, и катарзично деловати на публику. То јесте сама сврха глуме и позоришта, али треба знати досегнути те могућности. Они, са мало радног искуства иза себе, али вољом и трудом то успевају. Оно што је још лепо споменути је тај моменат сложности. Сви они на сцени нису сами, већ постоји велики број оних који држе под контролом све оно што употпуњује саму глуму. Ми њих не видимо, али они су сви део позоришне сцене, и они су „сви за једног, и један за све“ док траје представа. Глумци одржавају публику, а техничка подршка, шминкери, сценографи и још многи други, саме глумце. Они раде током целе године, док многи и не знају за то, да на крају изнесу оно што су спремали. Из тог разлога је јако важно да сви раде сложено и вредно, онда, као што је то случај и сада, не може а да не прође без великог броја похвала. Притом, још један доказ колико је ово велики успех је то што су сви они средњошколци, а све што су нам изнели је плод њихове маште и креативности. Имати такво „удружење“ као што је „Театар 15. новембар“ је апсолутно ветар у леђа за све да се ослободе и покажу оно што знају пре него оду негде даље.

Са друге стране, наравно, када толики број људи ради на једном пројекту поткраде се и грешка. Уз присуство треме, и узбуђења, деси се да се технички, или глумачки нешто погрешно. Може читаву атмосферу да понесе и публика која својим реаговањем повуче и глумце. Они су се и у тим тренуцима професионално снашли, што је такође показатељ талента и професионалности коју поседују.

Сам успех за све њих као и награда за рад је и пуна сала, и велики аплауз, што је изузетно лепо и свакако много значи овим младим људима. То говори да ми нисмо заборавили на уметност, и да она може да опстане и у малим срединама. Дајемо шансу, а тиме и улажемо у људе који још нису пронашли себе, али желимо да чујемо шта имају да кажу, и на који начин да се искажу. Ово је апсолутни показатељ да ће уметност увек наћи свој пут до нас, и да ми без ње не можемо колико год мислили да то није случај.

Овај дан, и свако наредно извођење ове представе, отвара пут ка бољој будућности и за нас као народ, и за уметност, али поготово за њих. Ако смо им пружили шансу сада, ко зна

колико ће се далеко за њих чути, у било којој области, за неколико година. Сигурно је 20. мај траг који остаје урезан, и темељ оног првог тренутка када је свако од њих урадио нешто САМ, и схватио колико вреди.